

Súd: Okresný súd Humenné  
Spisová značka: 21Csp/131/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207146  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák  
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317207146.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v spore žalobcu U. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX T., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému AB 2 B.V, reg. Číslo 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 959,65 eur, takto

### rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 959,65 Eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

### odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 23.06.2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 959,65 eur a na náhradu trov konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/356/2015 bol žalobca v postavení spotrebiteľa. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní 18C/356/2015 voči nemu uplatnil zaplatenie sumy 959,65 eur s prísl. Okresný súd Humenné žalobu zamietol rozsudkom zo dňa 26.11.2015, ktorý sa stal právoplatným 14.01.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Na základe uvedeného preto súd skúmal, či predmetná úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a používaní platobnej úverovej karty Yes zo dňa 9.6.2004 má všetky esenciálne náležitosti vyžadované v ustanovení § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. Predmetná úverová zmluva neobsahuje výšku úrokov a iných poplatkov ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom táto bola obsahom len Sadzovníka poplatkov, ktorý je súčasťou Metodickéj príručky, čo je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Keďže podľa ustanovenia § 4 odsek 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve, navrhovateľ má tak právo od odporkyne požadovať len vrátenie úverovej sumy, ktorá bola zo strany odporkyne čerpaná. Z navrhovateľom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad je nesporné, že odporkyňa čerpala revolvingový úver vo výške 4.050,51 eur, a zároveň nie je sporné ani to, že uhradila navrhovateľovi sumu 5.458,59 eur, pričom na rovnaké sumy poukazovala i odporkyňa vo svojom vyjadrení.“

Žalobca s poukazom na ustanovenie §3 ods. 5 tretia veta Zák. č. 250/2007 Z.z. v tomto konaní požaduje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť podaním žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie žiada vo výške 959,65 eur, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu žalobcu zamietnuť. Nespochybňuje právne a skutkové závery, tak ako sú uvedené v rozsudku vedenom pod sp. zn. 18C/356/2015 Os Humenné. Žalovaný ako primárnu procesnú obranu uvádza, že nie je nositeľom uplatnenia povinnosti. Žalovaný Ab2 B. V dňa 18.03.2013 v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol pohľadávku z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.06.2004 voči dlžníkovi U. Š., táto pohľadávka bola riadne vedená v účtovníctve spo. Home Credit Slovakia a.s., a teda žalovaný nadobudol len právo na plnenie dlhu voči dlžníkovi a nenadobudol údajné povinnosti, ktorých nositeľom bola spoločnosť Homre Credit Slovakia, a.s.. Žalovaný v konaní sp. zn. 18C/356/2015 využil ústavné právo na súdnu ochranu svojho nároku, keďže dlžník neplnil svoj dlh dobrovoľne, to, že v konaní nebol úspešný je prejavom právneho posúdenia vecí konajúcim súdom a nie uplatnením práv spotrebiteľa. Žalovaný nemôže byť sankcionovaný v právnom štáte za to, že si uplatňoval ústavné práva na nestrannom súde v podobe žaloby o finančné zadosťučinenie, ktorá má črty pokuty za súdivosť. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania v zmysle § 100 ods. 1 v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu na vydanie finančného zadosťučinenia. Žalovanému nie je zrejmé, v akom časovom okamihu došlo k údajnému porušeniu práv spotrebiteľa z naformulovanej žaloby sa dá usúdiť, že momentom uzatvorenia zmluvy bez obsahových náležitostí, t.j. ku dňu 09.06.2004, t.j. majetkové právo na finančné zadosťučinenie nebolo uplatnené v dobe 3 rokov odo dňa, kedy spotrebiteľovi prislúchala žaloba. Žalovanému tiež nie je zrejmé ani znenie právnej úpravy, podľa ktorej sa žalobca dovoľáva svojho domnelého porušenia práva, keďže zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v deň uzatvorenia zmluvy 09.06.2004 nebol účinný. Žalovaný namietal naplnenie podmienok hypotézy právnej normy, a to konkrétne ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný spochybňuje to, že sa spotrebiteľ domohol porušenia práv, tak ako ich ustanovuje zákon č. 250/2007 Z.z. a osobitné predpisy. Rozhodnutie sp. zn. 18C/356/2015 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol o zamietnutí žaloby možno považovať za úspešné porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, ale len také, z ktorého je zrejmé, že žalovaný skutočne porušil tento zákon o ochrane spotrebiteľa. Finančné zadosťučinenie musí byť - ako vyplýva aj z jeho pojmu - primerané. Tvrdenie žalobcu, že požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 959,65 eur považuje za vrcholne nedôvodné a v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka, s ohľadom na pôvodnú hospodársku kauzu zmluvného vzťahu a to požičanie peňazí za odplatu, a teda je v rozpore s dobrými mravmi postaviť svojho veriteľa do role dlžníka. K právu na finančné zadosťučinenia sa postavil zdržanlivo aj Krajský súd v Prešove rozhodnutím č.k. 14Co/91/2012-141 zo dňa 10.10.2013, ktorým súd zamietol žalobu na primerané finančné zadosťučinenie s odôvodnením: „ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný, už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel aký vyplýva z § 53a Občianskeho zákonníka prípadne určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz nato, že by to založilo nárok na finančné zadosťučinenie. Žalovaný uvádza, že rozhodnutím súdu Os Humenné sp. zn. 18C/356/2015 bola nastolená v predmetnom vzťahu rovnováha zmluvných strán, a bolo de facto a de iure už priznané zadosťučinenie žalobcovi, ktorý získal bezúročné finančné prostriedky.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s rozsudkom tunajšieho súdu pod č.k. 18C/356/2015 zo dňa 26.11.2015, a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 26.11.2015 sp. zn. 18C/356/2015 súd zamietol žalobu žalobcu AB 2 B.V ( v tomto konaní žalovaný) proti žalovanej U. Š. (v tomto konaní žalobkyňa.

Z tohto rozsudku vyplýva, že medzi právnym predchodcom AB 2 B.V a U. Š. bola dňa 09.06.2004 uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES. Na základe tejto zmluvy bol poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 995,82 eur. Sú

skúmal, či predmetná úverová zmluva má všetky esenciálne náležitosti vyžadované v ustanovení § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dospel k záveru, že zmluva má nedostatky. Konštatoval, že „zmluva neobsahuje výšku úrokov a iných poplatkov ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom táto bola obsahom len Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou Metodickéj príručky, čo je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Keďže podľa ustanovenia § 4 odsek 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve, navrhovateľ má tak právo od odporkyne požadovať len vrátenie úverovej sumy, ktorá bola zo strany odporkyne čerpaná. Z navrhovateľom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad je nesporné, že odporkyňa čerpala revolvingový úver vo výške 4.050,51 eur, a zároveň nie je sporné ani to, že uhradila navrhovateľovi sumu 5.458,59 eur, pričom na rovnaké sumy poukazovala i odporkyňa vo svojom vyjadrení.“

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.01.2016.

5. Na pojednávanie nariadené na deň 16.03.2018 sa nedostavila žalobkyňa, žalovaný ani právny zástupca žalovaného, predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným dňa 15.03.2018.

6. Zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanom návrhu. Podľa ich názoru sú splnené všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia podľa § 3, ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Čo sa týka námietok žalovaného v ich vyjadrení, s jednotlivými námietkami sa už súdna prax v rámci Slovenska vypořádala, tieto sú v celom rozsahu nedôvodné. V danom prípade nárok na primerané finančné zadost'učinenie nie je premlčaný, keďže rozsudok 18C/356/2015 sa stal právoplatným a vykonateľným 14.1.2016 a žaloba bola podaná v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty t. j. 23.6.2017. Čo sa týka ďalšej námietky nesplnenia hypotézy právnej normy podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, poukázal na to, že spotrebiteľ musí byť v pozícii žalobcu nie žalovaného. Predložil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/23/2017 z 24. augusta 2017, kde sa s touto námietkou vypořadala súd v odôvodnení pod bodom 11. K námietke, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma uviedol, že hypotéza § 3 ods. 5 nevyžaduje, aby spotrebiteľovi vznikla aj ujma. Preto táto námietka je v celom rozsahu nedôvodná. Čo sa týka námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie tu poukázal na pôvodné rozhodnutie 18C/356/2015, ktorého podľa nás je založená aj pasívna vecná legitímácia práve žalovaného. Pretože v pôvodnom konaní bola žalobkyňa v pozícii žalovanej a žalovaný bol v pozícii žalobcu. Taktiež na preukázanie ich právnych dôvodov predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove v obdobnej právnej veci 12Co/60/2017 zo 7.12.2017, kde taktiež je ten istý žalovaný, t. j. spoločnosť AB 2 B.V. Preto navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť v celom rozsahu.

8. Podľa ustanovenia §3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa ustanovenia §2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa ustanovenia §3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia §4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa §3, používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia §2 písm. a) Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevycherpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia §53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

9. Podľa citovaného ustanovenia §3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa

zákona č. 250/2007 Z.z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa.

V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/356/2015, žalobkyňa si úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ a žaloba o zaplatenie sumy 959,65 eur bola v celom rozsahu zamietnutá. Súd vychádzal z toho, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

Žalobkyni jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Žalobkyňa na základe úverovej zmluvy, ktorá nespĺňala požiadavky vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, uhradila žalobcovi sumu 5458,59 eur, pričom čerpala 4050,51 eur. Tým žalobkyňa bola vystavená a bola povinná iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv (konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1408,08 eur, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 7Csp/142/2017) pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadosťučinenia.

10. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný. Žalobca žiadal priznať finančné zadosťučinenie vo výške 959,65 eur a súd túto sumu považoval za primeranú, keďže o túto sumu sa chcel v pôvodnom konaní žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

11. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

12. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného súd uvádza, že z rozsudku sp. zn. 18C/356/2015 vyplýva, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom a spoločnosťou AB 2 B.V ako postupníkom, bola na žalovaného postúpená pohľadávka, ktorej zaplatenie bolo predmetom tohto konania. Tým spoločnosti AB 2 B. V svedčala aktívna vecná legitímácia v spore vedenom na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 18C/356/2015. Postúpením pohľadávky na žalovaného prešli nielen práva zo zmluvy o revolvingovom úvere, ale takisto aj povinnosti a tým, že si uplatňovala v konaní 18C/356/2015 pohľadávku voči žalobkyni ako spotrebiteľke a bola v konaní neúspešná, vznikol nárok žalobkyne domáhať sa svojich práv v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa práve proti spoločnosti AB 2 B.V - žalovanému. V zmysle uvedeného je súd toho názoru, že podmienka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného je v tomto konaní naplnená.

Takisto ako nedôvodnú vyhodnotil súd námietku premlčania vznesenú žalovaným. Žalobkyňa mohla prvýkrát uplatniť jej právo podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v momente, kedy rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 18C/356/2015 nadobudol právoplatnosť, t.j. dňa 14.01.2016, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 23.06.2017 v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Súd žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu a teda žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu. Preto jej patrí náhrada trov konania. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.